

PRZEMORZYĆ (1) *vb pf*

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz morzyć).

[*inf* przemorzyć.] ◊ *praet* 3 sg m przemorzył. ◊ [*con* 3 sg m by przemorzył.]

Sł stp brak, Cn s.v. morzę kogo głodem, Linde bez cytatu.

Przegłodzić; esurire facere PolAnt; compescere a. comprimere fame, inferre famem, perducere ad famem Cn [kogo, co (żywotne)]: [a day [koniowi] czterzi kroczy na dzień po trzi przigarfn (...) razem, by trzewa nie załchły/ bo by koń przegrał gdy by gi przemorzył SprLek [E3]v; trzeba ptaká przemorzyć/ áby tym ochotniej gonił Cresc 1571 615.]

W przeciwstawieniu: »przemorzyć ... nakarmić«: A (ták) [Bóg] trapił cię y przemorzył cię [afflixit te, et esurire fecit te]/ á (potym) nakarmił cię mánną BudBib Deut 8/3.

Szereg: »trapić i przemorzyć«: BudBib Deut 8/3 cf W przeciwstawieniu.

Formacje współrdzenne cf MORZYĆ.

Cf PRZEMORZENIE, PRZEMORZONY